

Ο Μητρ. Πτολεμαΐδος αποχαιρετά τον γέροντά του μακαρ. Μητρ. Καισαρείας Πέτρο

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Το ύστατο χαίρε στον γέροντά του, μακαριστό Μητροπολίτη Καισαρείας κυρό Πέτρο, [που αποδήμησε εις Κύριον χθες](#), εξέφρασε μέσα από ένα χείμαρρο ευχαριστιών με τίτλο: «Ύστατον χρέος μυρίων λόγων ευχαριστίας στον Γέρ. Καισαρέα Πέτρο τον και από Αξώμης» ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πτολεμαΐδος Αιγύπτου κ. Εμμανουήλ, δείχνοντας μεγάλη αγάπη και πραγματική ευγνωμοσύνη απέναντί του!

«...βλέποντας γαρ άρτι δι' εσόπτρου
εν αινίγματι τότε δε...
πρόσωπον προς πρόσωπον...!»

«Γέροντα, λίγες ώρες πριν επίσημα Σ' αποχαιρετήσω, έχοντας μάλιστα την Τιμή εκπροσώπου της Α. Θ. Μακαριότητος του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κυρίου ημών κυρίου Θεοδώρου του Β', τον οποίον και υικώς ευχαριστώ, θέλω καρδιακά να Σου μιλήσω, δημοσιοποιώντας σκέψεις ευχαριστίας προς Σε τον πολλά υπέρ εμού κοπιάσαντα.

Στις δύσκολες ώρες της νιότης μου, Συ γέροντα, στάθηκες ως αληθινός πατέρας μου. Στάθηκες κοντά μου υποστηρίζοντας της νιότης μου το άστατον. Με συμβούλευες με μια αυστηρότητα πολύ δική Σου γεμάτη, όμως, επιείκεια και αγάπη. Μου έμαθες ότι κανείς δεν έχει “μονοπώλιο” στην αγάπη παρά μόνον ΕΚΕΙΝΟΣ ο υπέρ ημών Σταυρωθείς...!

Μ' εμπιστεύθηκες και με πήρες μαζί Σου στο Κάιρο το πρώτον και με δίδαξες πώς πρέπει να κινούμαι πρωτίστως εκκλησιαστικά και αμέσως πώς ν' αγαπώ και να τιμώ τον Πατριαρχικό θεσμό και το Πατριαρχείο των ολίγων των πονεμένων, των απλών και αφιασήδοτων πιστών.

Με παρουσιάζατε παντού στη Παροικία λέγοντας πάντα με καμάρι «αυτό είναι παιδί μου – το δικό μου παιδί, που το έφερα κοντά μου να διακονήσει και να ζήσει αυτό που λέγεται Ελληνισμός της Αιγύπτου – των ανθρώπων που Ζουν στη Νειλοχώρα, αλλά η καρδιά τους είναι στην Ελλάδα».

Κι όταν στα 1979 εξελέγης, Γέροντα, Μητροπολίτης της Ιστορικής Μητροπόλεως Αξώμης και πάλι με πήρες κοντά σου, για να είμαι ο πρώτος Ιερέυς στα πρώτα βήματα της Ποιμαντορίας Σου.

Επίσπευσες την εις Πρεσβύτερον χειροτονία μου αφού μου είχες δώσει στην εις Διάκονον – ήδη το του Πατέρα μου όνομα – Εμμανουήλ – για να επαναλάβεις όπως έλεγες αυτό που ο πολυς Ιεράρχης της Ελασσώνος κυρός Ιάκωβος Μακρυγιάννης – από Γεώργιος Σου έδωσε το όνομα του Πατέρα Σου και σε ονόμασε Πέτρο.

Όσο μπόρεσα Σ' υπηρέτησα με πιστότητα Γέροντα. Δεν πρόδωσα και δεν θα προδώσω ποτέ την αγάπη Σου σε μένα και το απροσμέτρητο των ευεργεσιών Σου.

Αν στην διαδρομή των χρόνων επλήγωσα της καρδιάς Σου το ευαίσθητον σήμερα εν συντριβή Σου ζητώ συχώρεση. Θέλω αυτά τα λόγια που δεν είναι μόνο λόγια, να τα πάρεις μαζί Σου Γέροντα, μέχρι και πάλι “εν τη ημέρα εκείνη” βρεθούμε στη χαρά του Κυρίου μας.

Και κάτι ακόμη Γέροντα:

Όταν δια - βολείς και μισεροί άνθρωποι που δυστυχώς ευδοκιμούν μέσα στο εκκλησιαστικό σώμα...! επιχειρούσαν την καταφρόνηση της τότε νιότης μου, Σου ύψωνες τείχος οχυρό να με υπερασπιστής και να μου δώσεις ευκαιρία συγχρόνως την των σφαλμάτων μου διόρθωσιν.

Σταματώ στο σημείο αυτό για να Σου πω έτσι πολύ απλοϊκά κι ανθρώπινα καλό συναπάντημα Γέροντα με τον πολικό Ιεράρχη της Ελασσώνας Ιάκωβο - με τον επίσης σεβαστό Σικάγου Ιάκωβο και τον Γέροντα της αγάπης παραδελφό Σου Χρυσόστομο τον και Εσφιγμενίτη και τόσους άλλους "ξεχασμένους" αλλά πάντα μέσα στη θύμηση του Θεού παραδομένους..! Κι άλλα πολλά καθ' ημέραν θα Σου λέγω ανάβοντας Σου ξεχωριστό κανδήλι ευγνωμοσύνης και αγάπης.

Όμως στα λόγια αυτά "ου πάντες χωρούσι..."

Προχωρώ ακόμη καταγράφοντας την ξεχωριστή ημέρα της ζωής μου και για Σένα πριν δεκαέξι ολόκληρα χρόνια.

Η χαρά Σου μεγάλη όταν μετά από εικοσιπέντε χρόνια Ιερωσύνης με ανήγαγες στον του Επισκόπου βαθμό.

Τότε η χαρά Σου ήταν απερίγραπτη. Μου είπες τότε: "Χρόνια περίμενα για σένα παιδί μου αυτήν την ώρα". Και να ήρθε με τη συγκατάθεση και ευλογία του Πατριάρχου Θεοδώρου με χειροτόνησες Εσύ Γέροντα Επίσκοπο της πάλαι διαλαμψάσης Επισκοπής Βαβυλώνος. Τίτλο που και Σου έφερες Γέροντα.

Τρεις βαθμοί αγίας Ιερωσύνης και τους τρεις αυτούς βαθμούς Σου μου τους έδωσες Γέροντα δια των Τιμίων Χειρών Σου.

Και τέλος Σου με ενθρόνησες εκεί πέρα στο μακρινό Χαρτούμ που αγάπησα και υπηρέτησα επί μίαν επταετίαν...!

Γέροντα μου πολυσέβαστε

"μυρίους λόγους εν γλώττη" και αν πω δεν θα 'ναι ικανοί να αποδώσουν το Ευχαριστώ της Καρδιάς μου.

Συ που "τη κακία νηπιάζεις" δέξου σήμερα εκ των μυχίων της καρδιάς μου την συγγνώμη μου και την εν βίω και δια βίου ε υ χ α ρ ι σ τ ί α μου.

Αναπαύου εν δικαίοις

ως δίκαιος

και άκακος
τη καρδιά.

Για όσους δεν έχουν θέση καρδιάς τούτα τα λόγια, μόνον εύχεσθε: Κύριε
Ανάπαυσον την ψυχή ΠΕΤΡΟΥ Αρχιθύτου - “ίνα το πνεύμα Αυτού σωθή εν τη ημέρα
Του Κυρίου Ιησού”.

“Αιτησώμεθα σου Γέροντα μου
την καλήν Απολογία
εν τη της Αναστάσεως προσδοκίαν και
εν τω φωτί ΤΟΥ Προσώπου του”.